

การศึกษาเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross – Sectional Study) ร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ และการปฏิบัติของบุคลากรสาธารณสุขในอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ต่อชุดสิทธิประโยชน์โครงการหลักประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว เก็บข้อมูลระหว่างเดือนเมษายน-สิงหาคม 2551 กลุ่มตัวอย่างที่ ศึกษา ได้แก่ บุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในสถานีนามัยและ โรงพยาบาลอำเภอแม่วาง จำนวน 81 คน โดยการศึกษาจากเอกสาร การใช้แบบสอบถามจากบุคลากรสาธารณสุข วิเคราะห์ ข้อมูลโดยหาความถี่ ค่าร้อยละ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม

ผลการศึกษา พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 72 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 กลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้ต่อชุดสิทธิประโยชน์ของแรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียน ด้านการตรวจรักษาและฟื้นฟูสภาพทั่วไป มากที่สุดร้อยละ 80.2 รองลงมา ได้แก่ด้านกรณีเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน ร้อยละ 79.2 ตามลำดับ และที่มีการรับรู้น้อยที่สุด คือ ด้านรักษาพยาบาลที่มีค่าใช้จ่ายสูง ร้อยละ 53.8 แรงงานต่างด้าวที่ไม่ขึ้นทะเบียนพบที่มีการรับรู้ในด้านการรักษาพยาบาลที่มีค่าใช้จ่ายสูงมากที่สุด ร้อยละ 74.9 รองลงมา ได้แก่ด้านการตรวจรักษาและฟื้นฟูสภาพทั่วไป ร้อยละ 62.5 และมีการรับรู้น้อยที่สุดในด้านกรณีเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน ร้อยละ 52.8

ส่วนในการปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง โดยการปฏิบัติที่สัมพันธ์กับการรับรู้ เพราะในกิจกรรมใดที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติหรือให้บริการก็จะมีการรับรู้ที่ถูกต้อง แต่ในบางกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่ได้ให้บริการก็จะมีการรับรู้ที่ถูกต้องน้อย โดยเฉพาะการให้บริการแก่กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียน กลุ่มตัวอย่างจะยึดเอาตามชุดสิทธิประโยชน์โครงการหลักประกันสุขภาพดีถ้วนหน้าของคนไทยเป็นหลัก จึงทำให้บางกิจกรรมมีการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งในแรงงานต่างด้าวหรือคนไทย ส่วนแรงงานต่างด้าวที่ไม่ขึ้นทะเบียนจะให้บริการตามศักยภาพของสถานบริการ และยึดตามหลักมนุษยธรรม เป็นหลัก

บุคลากรสาธารณสุขในระดับอำเภอมีการรับรู้ชุดสิทธิประโยชน์ทางด้านสุขภาพของแรงงานต่างด้าวในบางด้านที่แตกต่างจากชุดสิทธิประโยชน์ของคนไทยตามหลักประกันสุขภาพดีถ้วนหน้า ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติในบางด้านไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นจึงควรมีการสื่อสารให้บุคลากรให้เกิดการรับรู้ที่ถูกต้องในประเด็นดังกล่าวต่อไป

The purposes of this cross-sectional combined with qualitative study were to investigate perception and practice of health care personnel toward core package of the universal health care coverage for migrant workers in Mae - Wang District, Chiang - Mai Province, between April - August 2008. The subjects were 81 people Health care personnel who are working in Public health center and Mae - Wang Hospital. The data collection methods were articles reviewed, questionnaires, and addition with in- depth interview. Then, data were analyzed by using frequency, percentage, and text interpretation.

The results of the study showed that, the response rate was 88%. The respondents perceived core package of the universal health care coverage for registered- migrant workers most correctly in the treatment and rehabilitation section (80.2%), and in the accident or emergency section (79.2%) respectively. The least perception was in the high cost treatment section (53.8%). For unregistered migrant workers, the respondents perceived most correctly in the high-cost treatment section (74.9%), and in the treatment and rehabilitation section (62.5%) respectively. The least perception was in the accident or emergency section (52.8%).

The practice of the respondents was correct and correlated to their perception. Their perceptions were correct especially in the activities related to the tasks they were responsible for and less in activities that they were not in charge with.

Particularly in registered migrant workers, the health care practices were based upon the core package of the universal health care for Thai patients. Therefore, it is appeared that the services were indifference in both groups. On the other hand, among the unregistered migrant workers, health care services depended on the potential of the settings and hold to one's principles humanity.

Health care personnel in health care district center seemed to have the difference perceptions in some sections of core package to the Thai universal coverage package. This results in inconsistency of the practice and the directed criteria. Hence, communication for correctly perceptions in those issues to health care workers is certainly needed.